

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.141/2023/4.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;
Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;
Dr. Hajnal Péter bíró;
Dr. Heinemann Csilla bíró;
Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1
Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő
eljár: Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd
Cím5

I. rendű alperes: Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal
Cím1

I. rendű alperes képviselője: Dr. Kis Zoltán Viktor kamarai jogtanácsos

II. rendű alperes: Alperes2
Cím3

II. rendű alperes képviselője: II. r. alperesi képviselő
eljár: Dr. Tüske Gábor ügyvéd
Cím7

Az alperesi érdekelt: Magyar Állam

törvényes képviselője: képviselő1
Cím4

Az alperesi érdekelt képviselője: Alperesi érdekelti képviselő
Cím9

A per tárgya: kisajátítási ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 17. sorszáma alatt

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Szegedi Törvényszék
101.K.701.397/2022/16. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1/1 arányú tulajdonában álló, Ingatlan1 alatti, kivett, beépítetlen terület megnevezésű, 7285 m² alapterületű ingatlant - közlekedési infrastruktúra fejlesztése céljából, a Útvonal1 vasútvonal fejlesztése megnevezésű, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás érdekében a II. rendű alperes kérelme alapján eljárva - az I. rendű alperes a 2022. szeptember 27. napján meghozott CS/B01/6845-15/2022. ügyiratszámú határozatában megosztotta és rendelkezett a megosztás után kialakuló Ingatlan2, kivett beépítetlen terület megnevezésű, 1301 m² nagyságú ingatlan kisajátításáról, amelyet ezáltal - a Nyrt.1 bányaszolgalmi jogával terhelten - a Magyar Állam tulajdonába adta, „Útvonal1 vasútvonal fejlesztése” közérdekű célra. A megosztás után kialakuló Ingatlan3, kivett beépítetlen terület megnevezésű, 5984 m² területű ingatlan továbbra is a felperes tulajdonában marad. Az I. rendű alperes a határozatában a kisajátított ingatlanrészért a felperes számára

444,- Ft/m² korrigált fajlagos ár alapulvételével 577.644,- Ft kártalanítást állapított meg, az igazságügyi szakértőként kirendelt Kft.1 - Név1 ingatlanforgalmi szakértő - által elkészített ingatlanforgalmi szakvélemény alapján.

[2] Az I. rendű alperes a határozatában rögzítette, hogy a kisajátítási eljárás során a felperes jogi képviselője a 2022. augusztus 18. napján tartott tárgyaláson a kisajátítás jogalapját nem vitatta, ugyanakkor a szakvéleményben megállapított fajlagos értékkel nem értett egyet. A felperes a tárgyalást követően, a bizonyítékok I. rendű alperes általi ismertetése során a 10. sorszámú végzésben biztosított 5 napos határidőben, 2022. szeptember 19. napján jogi képviselő útján benyújtott nyilatkozatában a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 3. § (1) bekezdés c) pontjával összefüggésben már a kisajátítás jogalapját is vitatta. A felperes álláspontja szerint a II. rendű alperes nem vizsgálta, hogy a beruházás más nyomvonalon megvalósítható-e, ezt a II. rendű alperes hitelt érdemlően nem tudta igazolni, nyilatkozata pedig hitelt érdemlően nem támasztja alá azt. A felperes írásbeli nyilatkozatát az I. rendű alperes kiadta észrevételezésre, amely folytán a II. rendű alperes a 2022. szeptember 27. napján benyújtott kiegészítő nyilatkozatában kifejtette, hogy a beruházás tervezése során figyelembe vették, hogy csak a lehető legszükségesebb területek kerüljenek kisajátításra. A II. rendű alperes a kiegészítő nyilatkozatában rámutatott, hogy a vasúti pálya, valamint a meglévő 5-ös számú főút és a műtárgy helyhez kötött, máshol történő megépítésre nincs lehetőség, továbbá a nyilatkozatához csatolta a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Vasúti Hatósági Főosztálya VHF/21609-4/2017-NFM iktatószámom kiadott építési engedély alapját képező, hatóság által záradékolt, Kft.2 Konzorciuma, Azonosító1 projekt azonosítójú engedélyezési terv dokumentációjának a 32+37,62 hm.sz.5.sz.főút külön szintű keresztezése – közúti felüljáró elnevezésű helyszínrajzát.

[3] Az I. rendű alperes a határozatában a tárgyalást követő felperesi nyilatkozat kapcsán megjegyezte, hogy a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel fennállását a felperes már a tárgyalást kitűző végzés megismerésekor, de legkésőbb a tárgyaláson vitathatta volna, ugyanakkor a felperes 2022. szeptember 19-ei észrevételében foglalt érdemi vitatásra figyelemmel kifejezetten e feltétel körében ismételt vizsgálatot végzett. Megállapította, hogy a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti feltétel hiánya körében a felperes jogi képviselőjének az észrevétele nem alapos. Az I. rendű alperes a határozatában megállapította, hogy a felperes a Kstv. 4. § (3) bekezdése szerinti kettős valószínűsítési kötelezettségének (miszerint a közérdekű cél más ingatlanon is megvalósítható, és hogy a más ingatlanon történő megvalósítás a tulajdon kisebb sérelmével járna) nem tett eleget, nem hozta az I. rendű alperest abba a helyzetbe, hogy valószínűsített alternatívák körében bizonyítást tudjon lefolytatni, emellett a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján - nevesítve a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Vasúti Hatósági Főosztálya VHF/21609-4/2017-NFM iktatószámom kiadott építési engedélyt, az annak alapját képező, Kft.2 Konzorciuma, Azonosító1 projekt azonosítójú engedélyezési terv dokumentációjának a 32+37,62 hm.sz.5.sz.főút külön szintű keresztezése - közúti felüljáró elnevezésű helyszínrajzát, valamint a II. rendű alperes 2022. szeptember 27-ei kiegészítő nyilatkozatában tett indokolást - megállapította, hogy a közérdekű cél megvalósítására kizárólag a tárgyi ingatlanon kerülhet sor.

[4] A felperes keresetében kérte elsődlegesen az I. rendű alperes határozatának a megsemmisítését és az I. rendű alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a közigazgatási

határozat megváltoztatását akként, hogy a bíróság az ingatlan fajlagos forgalmi értékét 10.000, -Ft/m² összegben állapítsa meg és 50%-os értékcsökkenést állapítson meg, kérte továbbá járulékos költsége megtérítését is. Perköltséget igényelt. A kereseti kérelem indokaként hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) és (2) bekezdésében foglalt tényállás-tisztázási kötelezettség, valamint a feltárt bizonyítékok okszerű mérlegelése követelményének megsértésére, álláspontja szerint az I. rendű alperes a feltárt tényállásból nem okszerű következtetéseket vont le. Hivatkozott továbbá az Ákr. 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogszerűség elvének, valamint 3. §-ában és 5. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt rendelkezéseknek a megsértésére, az Ákr. 1. §-ában foglaltaknak nem megfelelő eljárásra és Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésére. Álláspontja szerint a kisajátítás jogalapját olyan formában mindvégig vitatta és vitatja, hogy az pont a tulajdonában lévő ingatlanon lenne csak megvalósítható. Előadta, hogy megalapozatlannak tartja az I. rendű alperes azon megállapítását, miszerint más nyomvonalon nem lehetséges az adott beruházás megvalósítása. Sérelmezte, hogy az I. rendű alperes nem küldte meg a részére a hivatkozott, a II. rendű alperes által becsatolt, VHF/21609-4/2017-NFM iktatószámú építési engedélyt és az annak alapját képező, Kft.2 Konzorciuma, Azonosító1 projekt azonosítójú engedélyezési terv dokumentációjának a 32+37,62 hm.sz.5.sz.főút külön szintű keresztezése - közúti felüljáró elnevezésű helyszínrajzot. Álláspontja szerint az I. rendű alperes ezzel megsértette az Ákr. 76. §-ában foglalt kötelezettségét, hiszen az eljárás befejezését követően nem értesítette annak érdekében, hogy megismerhesse az ügyben keletkezett összes bizonyítékot, ezért nem tudott további bizonyítási indítványt előterjeszteni. Erre tekintettel sérültek az ügyféli jogai, amely az ügy érdemére kiható, lényeges jogszabálysértés. Sérelmezte, hogy az építési engedélyezés során semmilyen lehetősége nem volt nyilatkozattételre és ez alapján az építési hatóságnak sem annak vizsgálatára, hogy az adott létesítmény elhelyezése melyik ingatlanon indokolt. Kifogásolta, hogy nem állapítható meg a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tv.) szerinti nyomvonal egyeztetési eljárás lefolytatása. Helytelennek tartotta továbbá az ingatlan fajlagos forgalmi értékével és ez alapján a kártalanítás összegével kapcsolatos megállapításokat, továbbá sérelmezte, hogy a szakértő nem vette figyelembe a fajlagos értékkel kapcsolatban tett észrevételeit. Álláspontja szerint nem piaci összehasonlítást, hanem hozamszámításon alapuló összehasonlítást kellett volna végezni a szakértőnek. Sérelmezte, hogy a szakértő nem vette figyelembe értékcsökkentő tényezőként azt, hogy az ingatlanhoz tartozó egyetlen kapubejárót a kisajátítás érinti és a szakvéleményben nem szerepel, hogy egy új kapubejáró létesítése plusz költséggel jár. Álláspontja szerint az I. rendű alperes döntése nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az I. rendű és a II. rendű alperes a külön-külön benyújtott védíratában kérte a kereset elutasítását és perköltség megállapítását. Az alperesi érdekelt az alperesekhez csatlakozva kérte a kereset elutasítást.

A jogerős ítélet

[5] A Szegedi Törvényszék a 2022. december 6. napján meghozott 101.K.701.397/2022/16. számú ítéletével a keresetet, mint alaptalant elutasította. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy a kisajátítás jogalapja körében a Kstv. 3. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjában foglaltak fennállását a felperes a közigazgatási eljárásban és a perben sem vitatta, a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltétel teljesülését kifogásolta arra

hivatkozva, hogy az I. rendű és a II. rendű alperes sem vizsgálta a beruházás más nyomvonalon történő megvalósításának lehetőségét. Rámutatott, hogy a felperes más nyomvonal vonatkozásában meghatározott adatokra, tényekre nem hivatkozott, más megvalósítható, alternatív útvonaltervezetet nem jelölt meg, erre vonatkozóan előadást nem tett. A Szegedi Törvényszék megállapította, hogy a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti feltétel fennáll, továbbá a felperes tévesen hivatkozott e körben a vizsgálat és a tényállás tisztázás hiányára.

[6] A Szegedi Törvényszék az ítélet indokolásában kiemelte, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a bíróság a keresetet akkor utasítja el, ha olyan eljárási szabályszegés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt. Rögzítette, hogy a Kp. szövegezése a legújabb joggyakorlatot is figyelembe vette, amely szerint lényeges eljárási szabályszegések esetében a szabályszegés ügy érdemére kiható voltát nem kell külön kimutatni. Hivatkozott a 8/2017. közigazgatási elvi döntésre (a Kúria Kfv.IV.37.936/2015/8. számú határozatára), miszerint a közigazgatási eljárás garanciális szabályainak a figyelmen kívül hagyása az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez akkor is, ha egyéként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság. Kiemelte, miszerint az, hogy a kereseti kérelem szempontjából mi minősül olyan eljárási szabályszegésnek, amely az ügy érdemi elbírálására kihat, mindig egyedileg, az összes körülmény mérlegelése eredményeként válaszolható csak meg. A Kstv. 22. § (1) bekezdésére és az Ákr. 76. §-ára figyelemmel helyesnek értékelte a felperes azon érvelését, hogy az I. rendű alperes eljárási jogszabályt sértett azzal, hogy a II. rendű alperes nyilatkozatát és az annak alátámasztását szolgáló okiratokat nem küldte meg a felperes részére, azonban ezt nem értékelte az ügy érdemére kiható eljárási hibának, mivel a felperest e vonatkozásban joghátrány nem érte: egyrészt azzal kapcsolatban a perben kifejtette érveit, azokat érdemben vitathatta, másrészt a korábbiakhoz képest lényeges új információt nem tartalmaztak, egyebekben pedig a felperes csak állította, de konkrétan nem jelölte meg azt, hogy a hatóság mulasztása miatt hogyan és miként sérültek ügyféli jogai, az észrevételi lehetőség hiánya pontosan milyen joghátrányt okozott a számára. Az építési eljárás és az egyeztetési eljárás kapcsán kifejtett felperesi érvekre rögzítette, hogy a perbeli határozat jogszerűségének megítélése körében nincs relevanciájuk.

[7] A Szegedi Törvényszék a kártalanítás összecszerűsége vonatkozásában a piaci összehasonlító adatok elemzésén alapuló módszert alkalmasnak értékelte, rögzítette, hogy a szakértő e módszer metodikáját betartotta, a korrekciós tényezőket figyelembe vette, a korrekciók mértéke arányos, az értékmódosító tényezők alkalmazása indokolt és megalapozott volt. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes a szakvéleményt nem tette aggályossá, a bíróság a teljeskörű, aggálytalan, logikus és közérthető szakvéleményt az ítélezése alapjául elfogadta. A jogerős ítéletben részletezett indokokra tekintettel a felperes alaptalan keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte elsősorban a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogerős ítélet megváltoztatását, a keresettel támadott közigazgatási cselekmény megsemmisítését és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését, másodsorban a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja első fordulata körében, az alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére alapított befogadási ok indokolásaként előadta, hogy alapvető eljárási jogai sérültek (iratmegismerési jog, nyilatkozattételi jog, észrevételezési jog, bizonyítási indítványtételi jog) azzal, hogy az I. rendű alperes megsértette az Ákr. 5. § (2) bekezdés b) pontjában és a 76. §-ban foglalt jogszabályi rendelkezéseket, mivel egyrészt az eljárás befejezését követően nem értesítette a felperest, hogy megismerhesse az ügyben keletkezett összes bizonyítékot és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő, másrészt nem küldte meg a felperes részére a II. rendű alperes 2022. szeptember 27-ei kiegészítő nyilatkozatát és annak mellékletét. Álláspontja szerint amellet, hogy az I. rendű alperes ezen eljárása Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezésnek nem felel meg, az I. rendű alperes mulasztását nem pótolja az, hogy részére a bírósági eljárásban már megküldésre kerültek a hivatkozott iratok. Az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés következtében az I. rendű alperes határozata nem felelhet meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésnek. E jogszabályi rendelkezések megsértése - a felperes nézete szerint - alkalmas befogadási ok.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja vonatkozásában hivatkozott a Kúria Kfv.37.936/2015/8. számú döntésre (EBH2017. K.8.), amelyben a Kúria elvi élel leszögezte, hogy „A közigazgatási eljárás garanciális szabályainak a figyelmen kívül hagyása (megsértése) az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez akkor is, ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja második fordulata tekintetében, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított befogadási ok indokaként ugyancsak hivatkozott a fentiek szerinti álláspontjára, az Ákr. 76. §-ában, valamint 5. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezések I. rendű alperes általi megsértésére, mivel a II. rendű alperes kiegészítő nyilatkozatát és mellékletét nem küldte meg a részére, ezáltal pedig alapvető ügyféli jogai is sérültek. Emellett a kártalanítási összeg mértéke tekintetében sérült a Kstv. 1. § (1) bekezdésében, 9. § (1) bekezdésében és 19. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezés, valamint Magyarország Alaptörvénye XIII. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezés, mivel a perbeli ingatlanrész forgalmi értékét, a kártalanítás összegét az I. rendű alperes helytelenül állapította meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei - a következők szerint - nem állnak fenn.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve, így a Kúria a felperes által megjelölt, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdésében szabályozott további befogadhatósági okokat is vizsgálta.

[14] A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[15] A Kúria utal arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy a befogadásról való döntés a jogegységi funkció egyedi ügyek intézésében történő ellátását szolgálja, így a befogadás körében a Kúriának nem az egyedi ügyben meghozott jogerős ítélet jogszerűségét, hanem annak a jogegységgel való kapcsolatát kell vizsgálnia.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a befogadás a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor indokolt, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet

által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.VII.37.025/2021/2., stb.), az meghaladottá vált. A joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítására alapított befogadás szükségtelen, ha az adott jogkérdést illetően korábbi döntésében már állást foglalt és ezen állásfoglalásának a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet megfelel. A Szegedi Törvényszék a kialakult gyakorlattal összhangban járt el - vizsgálta, hogy az eljárási jogszabálysértés lényeges volt-e, továbbá, hogy a felperes a megelőző eljárásban kirendelt szakértő szakvéleményét aggályossá tette-e -, ezáltal a joggyakorlat egységének megbomlása fel sem merül. A joggyakorlat továbbfejlesztésére okot adó, a gazdasági-társadalmi-jogi környezetben nem történt olyan változás, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását megalapozhatná. Jelen perbeli ügyben a Szegedi Törvényszék számot adott azokról a tényekről, körülményekről, amelyek alapján a megelőző eljárásban kirendelt szakértő szakvéleményét aggálytalannak értékelte, ennek során nem végzett olyan kirívóan okszerűtlen mérlegelést, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadási ok fennállásának megállapítása igényli tehát, hogy a konkrét egyedi ügyben elfoglalt jogi álláspont ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére is iránymutatást adjon. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. A perbeli ügyben e körülmények fennállását a Kúria nem látta megállapíthatónak, mivel nincs olyan új típusú, különös súlyú vagy társadalmi jelentőségű ügy, amelyben a Kúria korábban még nem foglalt állást.

[18] A Kúria hivatalból megvizsgálta és úgy értékelte, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontja szerinti befogadási ok - az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége - nem áll fenn.

[19] A felperes által a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára alapított befogadási ok vonatkozásában a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelmek befogadhatósága vizsgálatában is egységes, következetes a joggyakorlat. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja körében kifejtett felperesi hivatkozások kapcsán a Kúria elsődlegesen hangsúlyozza, hogy az alapvető eljárási jogok megsértése vagy az egyéb eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja nem minden jogszabálysértés, hanem kizárólag az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja első fordulata kapcsán, az alapvető eljárási jogok körében hivatkozott Ákr. 5. § (2) bekezdés b) pontja az ügyféli jogok gyakorlásának előmozdításáról, az Ákr. 76. §-a a bizonyítékok ügyféllel való ismertetéséről rendelkezik, s ezeket átfogja Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás követelménye. Ezen ügyféli jogok biztosítása vagy hiánya a lényeges eljárási szabálysértés mércéje szerint ítélandó meg, azaz, ha az ügyfél számára már a bizonyítási eljárás során a hatóság biztosította, hogy megismerjen minden bizonyítékot, és módjában áll gyakorolni ügyféli jogait, vagy ha egyébként nincs ügyféli jogsérelem (pl. ha a beszerzett és meg nem ismert bizonyíték nem releváns), akkor az Ákr. 5. § (2) bekezdés b) pontjának vagy az Ákr. 76. §-ának a sérelme sem hat ki szükségszerűen az ügy érdemére. A Szegedi Törvényszék az eljárási jogszabálysértés fennállását megállapította, és vizsgálta annak az ügy érdemi elbírálására való lényeges kihatását. A felperes a befogadási indokok körében nem hivatkozott olyan tényre, körülményre, amely a Szegedi Törvényszék ítéletének rendkívüli perorvoslat keretében történő felülbírálatát indokolná. Az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértését pedig a felperes csak nevesítette, de azt nem részletezte.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja második fordulata tekintetében az Ákr. 5. § (2) bekezdés b) pontjában és 76. §-ában foglalt rendelkezésekre utalt, holott e jogszabálysértések - a fent kifejtettek szerint - nem feltétlenül hatnak ki az ügy érdemére. A kártalanítás összege mértéke tekintetében hivatkozott jogszabályi rendelkezések pedig nem az eljárási szabályszegések körébe tartoznak, a forgalmi érték és a kártalanítás összegének helyes vagy helytelen megállapítása anyagi jogi kérdés, annak vitatásával a felperes végeredményben az ítékezés alapját képező bizonyíték - azaz a szakvélemény - értékelését vitatja. Felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet eredménnyel akkor támadható meg, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapított meg, vagy a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen (Kfv.IV.37.284/2022/2.). A forgalmi érték és a kártalanítás összege körében a felperes által vitatott körülményeket a Szegedi Törvényszék részletesen megvizsgálta, a bizonyítékok értékeléséről, következtetéseiről jogerős ítéletének indokolásában számot adott, így a bizonyítékok bíróság általi mérlegelését támadó felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt (pl. Kfv.IV.37.354/2022/2., Kfv.III.37.687/2021/2., Kfv.I.37.431/2022/3.).

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok körében a felperes által megjelölt kúriai határozat (Kfv.37.936/2015/8.) és annak az eltéréssel érintettként megjelölt része [a garanciális eljárási szabályok figyelmen kívül hagyása (megsértése) kapcsán tett megállapítása] több okból sem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes által nevesített kúriai határozat, valamint jelen perbeli ügy tekintetében ügyszakosság nem áll fenn és a vitatott jogkérdésben is csak hasonlóság állapítható meg, jelentősen eltérő ismérvekkel. A jogértelmezések összehasonlítása nem követeli meg ugyan a teljes tényállásazonosságot, azonban az elbírált tény- és jogkérdések lényegének összehasonlíthatónak kell lenniük. A felperes által hivatkozott, közzétett kúriai határozat nem kisajátítási ügyben született, és nem egyes ügyféli jogokat érintett, hanem az ügyféli státusz egészét, ugyanis az adott peres eljárás beavatkozáját ügyfélnek kellett volna tekinteni, azonban a közigazgatási eljárásban mint ügyfél nem vehetett részt. Ezzel szemben jelen perbeli esetben a felperes a megelőző eljárásban ügyfélként vett részt, ügyféli jogait - jellemzően jogi képviselő útján - gyakorolta, a közigazgatási eljárás során tartott tárgyaláson részt vett, írásban nyilatkozatot tett, a bizonyítékokról az I. rendű alperes külön végzésben

(megelőző eljárásban hozott 10. sorszámú végzés) tájékoztatta, azonban a II. rendű alperes kiegészítő nyilatkozatáról és annak mellékleteként csatolt dokumentumról csak a közigazgatási határozatból értesült. A felperes által hivatkozott közzétett kúriai határozat azt a körülményt értékelte az ügy érdemére kiható hibának, hogy az alperes elzárta az ügyfelet az eljárásban való tényleges részvételtől, míg jelen perbeli esetben a felperes ügyfélként ténylegesen részt vett a közigazgatási eljárásban, ügyféli jogait ténylegesen gyakorolta. Az ügyféli jogok gyakorlásának súlyosabb sérelmét jelenti az eljárásban való tényleges részvételtől való elzárás, míg az ettől enyhébb súlyú eljárási szabályszegések megvalósulása esetén a bíróság egyedileg, esetről-esetre, az összes körülmény mérlegelésével ítéli meg, hogy az eljárási szabályszegés kihatott-e az ügy érdemi elbírálására. A felperes által eltérőként hivatkozott kúriai határozat ezáltal nem képezheti összehasonlítás alapját, így a felülvizsgálati kérelem befogadásának ezen okból sincs helye.

[23] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[24] A Kúria Magyarország Alaptörvénye F) pontja (2) bekezdésének 2023. január 1-jei hatállyal - Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása 4. cikk a) pontjával - módosított rendelkezésére figyelemmel megállapítja, hogy a per I. rendű alperesének megnevezése Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatalra változott.

A döntés elvi tartalma

[25] *Felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása, mivel a befogadás indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[27] A végzés ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2023. március 22.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hajnal Péter s.k.
bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
bíró

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: